

zaadjes. In rijpen toestand springt dit vruchtbeginsel langs drie in de lengte verloopende lijnen open en 't zaad, dat zoo licht en fijn is als stof, wordt door den wind in alle richtingen en over zeer groote afstanden verspreid. *) Daardoor komt het dat men zeer dikwijls één exemplaar van een zekere soort kan vinden, terwijl men uren in den omtrek tevergeefs naar een tweede van dezelfde soort kan zoeken.

Als algemeen bekend voorbeeld van een Orchideeën vruchtbeginsel kan de vanille dienen. De bekende zwarte puntjes zijn de zaadjes. De Orchideeën behooren tot de éénzaad lobbige planten (*Monocotylen*) en voor de ontkieming van 't zaad verwijs ik naar het artikel van den Heer W. DOCTERS VAN LEEUWEN Jaargang I, afl. 6.

*) Zie verder *Tropische Natuur* 2e Jaargang afl. 5, blz. 69.

(Wordt vervolgd).

SYBRANDI.

SRI-KATANG.

Kijk, *Koketje* is op de jacht! Hoe ingespannen het vogeltje bezig is, toch verliest het nooit uit 't oog, dat het tegelijkertijd behagen moet.

Met een rukje het zwaluwkopje schuin omhoog geheven! Een kwart draai links en een nonchalant sprongetje de lucht in! Nu met breeden zwaai naar een takje en daar het buitgemaakte insect vlug opgepeuzeld. Eventjes den snavel gepoetst! Nu weer pronken met den waaiersaart, open — toe, open — toe. Gauw een duikeling gemaakt, die het sieraad des te meer in 't oog doet vallen! Hoe schittert het witte afzetsel!

Pijlsnel bij den muur neergestreken, hipt *Koketje* met korte schokjes vooruit, al 't klein insectengedoe van den grond opjagend. Een hap naar links, een hap naar rechts! Steeds verder het wild in een hoek gedreven. Nog even, heel even pronken met den staart en dan er op af. Wat grillige zwaaien, wat zotte tuimelingen!

Even uitrusten in een djamboeboom, om tegelijkertijd de vangst te verorberen! Uitrusten? Daar komt niets van. Draaien, buitelen, schitteren! Weer op jacht door 't warnet van takken. Met schokjes, met sprongetjes vooruit, met korten draai terug.

Op eens zit juffrouw kwikzilver weer op den grond. Weer drijft zij het insectenheer langs den muur in een hoek. Weer alle bedrevenheid in sierlijk vangen tentoongespreid.

En steeds is *Koketje* alleen op jacht. Wie kan zich ook met zijn wederhelft bemoeien, die zich zelf zoo gewichtig vindt, die steeds zich zelf moet afvragen, of dit sprongetje wel sierlijk was en welk effect te weeg werd gebracht, toen het als een bal neervallend, opeens vleugels en staart breed uitspreidde en cirkelend neerstreek.

Wie zoo met zich zelf ingenomen is, kan geen toewijding voor den echtgenoot hebben.

Ontmoeten man en vrouw elkaar ook al eens, dadelijk zijn ze uit elkaar, ieder op zijn eigen jachtterrein.

Hoe innig steekt daarbij af de verhouding van een stelletje Nonnetjes, of een paartje Tjoetjaks. Ziet men den een, de ander is in de buurt.

Samen werken de eersten aan het nest, of vliegen in gezelschap van een zestal jongen de sawahs af; samen pikken de anderen een rijpe papaja uit, snoepen van de salamvruchten, of nippen 't suikersap uit de bloembodems van de djamboebløesem.

't Innige samenleven kent *Koketje* niet. Dit hangt stellig samen met het jagersleven. Een kameraad is maar tot last en zou bovendien zijn aandeel in de buit moeten hebben.

Kraaien hebben nog hulp van elkaar, omdat ze dikwijls een sterke prooi aanvallen; de sri-katang jaagt alleen op klein wild, dat geheel weerloos is.

Heel vaak bouwt een Koketjespaar het nest in het wurdwarrel van gedoornde takjes, waarmee de bamboedoeri zijn stoel beschermt.

Het keurige nestje zit daar bijzonder veilig. Het is bevestigd in een vork en is van arengvezels, grasjes, tjemaratakjes en haren kunstig in elkaar gevlochten. De nestholte is precies een halve bol.

Om het nestje zoo weinig mogelijk te laten opvallen is het aan den buitenkant met spinrag bekleed, waaraan dorre blaadjes en bastdeeltjes van de bamboe vastkleven.

Geachte lezer, let eens op Koketje, als ge in Uw tuin rustig thee zit te drinken. De jonge dame is wel Uw aandacht waard en — ze is er wat op gesteld.

H. SCHROO JR.

KALKPLANTEN IN NEDERLANDSCH-INDIË.

In Europa is menigmaal gebleken, dat de flora aanwijzingen kan geven omtrent de geologie van een landstreek en met zekerheid kan men daarbij nut ondervinden van een bepaalde categorie van planten, welke aan sterk kalkhoudende gronden gebonden zijn en dus op het voor den geoloog steeds belangwekkende voorkomen van mergels en kalksteen wijzen. Wanneer men niet in de fout vervalt, de grenzen scherp te willen trekken en vooraf niet op één soort afgaat, kan de geoloog inderdaad van floristische gegevens gebruik maken en doet in dat geval het beste met een botanicus uit te noodigen, hem te vergezellen. Na eenige gezamenlijke excursies kan men dan reeds dikwijls zichzelf ook eenigszins helpen.

Een enkele maal zijn de floristische grenzen zelfs vrij scherp. In mijn vroeger arbeidsgebied, Zuid-Limburg, markeerde zich een belangrijke breuk, zij het ook slechts op één plaats, door een plotselinge overgang van dennenbosch in beukenbosch langs een bepaalde lijn, die ook op andere zuiver geologische gronden bleek samen te vallen met het verloop der belangrijke breuk van Benzenrade, die ten Z. W. der gemeente Heerlen het productieve Limburgsche steenkolenbekken ¹⁾ begrenst. Deze breuk scheidde senone kalken ²⁾ van oligocene zanden. ³⁾

KEILHACK vond hetzelfde verschil op den Iberg (Harz) tusschen devonische koraalkalken ⁴⁾ en culmzandsteen. ⁵⁾

¹⁾ Het productieve karboon is die afdeeling van het karboon, welke de bekende steenkolen levert. 't Is nog een afdeeling uit de primaire periode (*Palaeozoicum*).

²⁾ Senone kalken behooren tot de krijtformatie, welke behoort tot de secundaire periode. Zij vormen de bovenste grens van het krijt.

³⁾ Oligocene zanden behooren tot de tertiair-formatie en wel tot de onderste laag.

⁴⁾ De devoon-formatie, waarvan hier sprake is, ligt onder het karboon en is dus ouder.

⁵⁾ Het kulkm ligt boven 't devoon en behoort tot het karboon.

De schrijver geeft hier dus een paar voorbeelden van 't ontdekken van een scheiding tusschen twee groote formatie's (tertiair en krijt; devoon en karboon) welke men op 't spoor kwam door 't eigenaardig verschil in de flora dier plaatsen.

Red.